

שלוש תובנות מהחתונה הגדולה בהיסטוריה

מיליוני אנשים עומדים כאיש אחד, דוממים, למרגלות הר סיני. הבריאה כולה קופאת.

הקב"ה מתגלה בעלות הבוקר במופע חד פעמי, כשמתוך העשן מופיעים קולות, ברקים וקול שופר הולך וחזק מאד. משה רבנו ניגש אל האלקים וברדתו מההר מוסר להם את עשרת הדברים. "משה ידבר והאלקים יעננו בקול".

מעמד ההתקשרות ונתינת התורה נאדרי ההוד נחקקים בלבבות עד סוף כל הדורות, אבל חז"ל מלמדים כי השמחה מגיעה להשלמתה רק מאוחר יותר.

על הפסוק בשיר השירים: "**צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו**" (שיר השירים ג') אומרים חז"ל: "**ביום חתונתו-זה מתן תורה, וביום שמחת ליבו- זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו**". (תענית כו,ב)

מכאן וממקומות נוספים בדברי חכמים מאירות ועולות שלוש תובנות:

1. בהר סיני מתחולל מפגש בין כנסת ישראל וקודשא בריך הוא כמו בין חתן וכלה בחופתם, שכל כך ציפו לה. אולם יש שמחה גדולה מזו: ההגעה אל המנוחה והנחלה בבית המקדש בירושלים מקבילה לכניסת הזוג לביתו. דווקא בצנעה, ללא מצהלות חוגגים וללא "קולות וברקים". **רק שם שמח ליבם באמת.**

2. "יום שמחת לבו" אינו אירוע חד פעמי, אלא מצב של **חיבור קבוע** בין כנסת ישראל לקוב"ה. הוא התאפשר רק לאחר שנדחתה החתונה מי"ז בתמוז (שאז נשברו הלוחות) ליום הכיפורים. אחרי הנפילה, התחנונים והמחילה. דווקא הסליחה והבחירה **מחדש** מביאים לחיבור עמוק ויציב יותר.

3. בלימוד התורה היומיומי יש בחינה של התקשרות ואינטימיות מתחדשת בין נותן התורה למקבלת: "מיכן אמרו, כל תלמיד חכם שיושב בינו לבין עצמו וקורא ושונה, הקב"ה יושב **כנגדו וקורא ושונה עמו**, שנאמר "נכח פני ה'" (סדר אליהו רבה יח). החתונה שבכל יום מנציחה את היום בו העולם כולו עצר את נשימתו.

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם